

Fundusze Europejskie
dla Świętokrzyskiego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

EFRR-VII.432.2.65.2024

DECYZJA NR 115/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 31 marca 2025 roku

w sprawie wszczętej na wniosek zamieszkałego ul.,
....., NIP:, REGON: o udzielenie ulgi.

Na podstawie: art. 60 pkt 6, art. 61 ust.1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust.1 pkt 2 lit. b i ust. 2 oraz art. 67 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), art. 6 i art. 9 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust.2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.), art. 104, 105 § 1 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. U. UE. L 352.1 z dnia 24 grudnia 2013 r.).

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Prus

orzeka

EFRR-VII.432.2.65.2024

- 1) **odmawia** Panu zamieszkałemu ul.,,
NIP:, REGON:, udzielenia ulgi w postaci umorzenia
naliczonych odsetek wynikających z decyzji nr 324/24 Zarządu Województwa
Świętokrzyskiego z dnia 17 stycznia 2024 r.,
- 2) **udziela** Panu ulgi w spłacie zobowiązania poprzez rozłożenie na
raty należności wynikających z decyzji nr 324/24 Zarządu Województwa
Świętokrzyskiego z dnia 17 stycznia 2024 r.,
- 3) **odmawia** Panu udzielenia ulgi w postaci niepobierania opłaty
prolongacyjnej,
- 4) ustala liczbę, wysokość oraz termin płatności rat obejmujących należność główną
wraz z odsetkami oraz z opłatą prolongacyjną w następujący sposób:

Zobowiązania określone na dzień złożenia wniosku o rozłożenie spłaty na raty tj. na dzień 22.10.2024 r.				Proporcja do rozliczenia spłat zg. z art. 55 § 2 Ordynacja podatkowa			Stawka odsetek za zwłokę dla zaległości podatkowych	Stawka opłaty prolongacyjnej tj. 50% stawki odsetek	Naliczanie opłaty prolongacyjnej następuje od dnia
Należność główna		Odsetki	Razem	Należność główna	Odsetek	Razem			
23 535,33		11 753,00	35 288,33	66,69%	33,31%	100,00%	14,5%	7,25%	23.10.2024
Nr	Termin płatności raty	Kwota raty dotycząca należności głównej i odsetek	Kwoty przypadające do zwrotu po pomniejszeniu o kolejne raty		Proporcjonalne rozliczenie spłaty raty zgod. z art. 55 § 2 Ordynacja podatkowa		Liczba dni do naliczenia opłaty prolongacyjnej	Wysokość należnej opłaty prolongacyjnej	Ogółem do wpłaty kwota raty + opłata prolongacyjna
			Należność główna	Odsetki	Kwota zaliczona na należność główną	Kwota zaliczona na odsetki			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10=3+9
1	15.05.2025	705,77	23 535,33	11 753,00	470,71	235,06	205	19,00	724,77
2	15.06.2025	705,77	23 064,62	11 517,94	470,71	235,06	236	22,00	727,77
3	15.07.2025	705,77	22 593,91	11 282,88	470,71	235,06	266	25,00	730,77
4	15.08.2025	705,77	22 123,20	11 047,82	470,71	235,06	297	28,00	733,77
5	15.09.2025	705,77	21 652,49	10 812,76	470,71	235,06	328	31,00	736,77
6	15.10.2025	705,77	21 181,78	10 577,70	470,71	235,06	358	33,00	738,77

Fundusze Europejskie
dla Świętokrzyskiego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

EFRR-VII.432.2.65.2024

7	15.11. 2025	705,77	20 711,07	10 342,64	470,71	235,06	389	36,00	741,77
8	15.12. 2025	705,77	20 240,36	10 107,58	470,71	235,06	419	39,00	744,77
9	15.01. 2026	705,77	19 769,65	9 872,52	470,71	235,06	450	42,00	747,77
10	15.02. 2026	705,77	19 298,94	9 637,46	470,71	235,06	481	45,00	750,77
11	15.03. 2026	705,77	18 828,23	9 402,40	470,71	235,06	509	48,00	753,77
12	15.04. 2026	705,77	18 357,52	9 167,34	470,71	235,06	540	50,00	755,77
13	15.05. 2026	705,77	17 886,81	8 932,28	470,71	235,06	570	53,00	758,77
14	15.06. 2026	705,77	17 416,10	8 697,22	470,71	235,06	601	56,00	761,77
15	15.07. 2026	705,77	16 945,39	8 462,16	470,71	235,06	631	59,00	764,77
16	15.08. 2026	705,77	16 474,68	8 227,10	470,71	235,06	662	62,00	767,77
17	15.09. 2026	705,77	16 003,97	7 992,04	470,71	235,06	693	65,00	770,77
18	15.10. 2026	705,77	15 533,26	7 756,98	470,71	235,06	723	68,00	773,77
19	15.11. 2026	705,77	15 062,55	7 521,92	470,71	235,06	754	71,00	776,77
20	15.12. 2026	705,77	14 591,84	7 286,86	470,71	235,06	784	73,00	778,77
21	15.01. 2027	705,77	14 121,13	7 051,80	470,71	235,06	815	76,00	781,77
22	15.02. 2027	705,77	13 650,42	6 816,74	470,71	235,06	846	79,00	784,77
23	15.03. 2027	705,77	13 179,71	6 581,68	470,71	235,06	874	82,00	787,77
24	15.04. 2027	705,77	12 709,00	6 346,62	470,71	235,06	905	85,00	790,77
25	15.05. 2027	705,77	12 238,29	6 111,56	470,71	235,06	935	87,00	792,77
26	15.06. 2027	705,77	11 767,58	5 876,50	470,71	235,06	966	90,00	795,77
27	15.07. 2027	705,77	11 296,87	5 641,44	470,71	235,06	996	93,00	798,77
28	15.08. 2027	705,77	10 826,16	5 406,38	470,71	235,06	1027	96,00	801,77
29	15.09. 2027	705,77	10 355,45	5 171,32	470,71	235,06	1058	99,00	804,77

Fundusze Europejskie
dla Świętokrzyskiego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

EFRR-VII.432.2.65.2024

30	15.10. 2027	705,77	9 884,74	4 936,26	470,71	235,06	1088	102,00	807,77
31	15.11. 2027	705,77	9 414,03	4 701,20	470,71	235,06	1119	105,00	810,77
32	15.12. 2027	705,77	8 943,32	4 466,14	470,71	235,06	1149	107,00	812,77
33	15.01. 2028	705,77	8 472,61	4 231,08	470,71	235,06	1180	110,00	815,77
34	15.02. 2028	705,77	8 001,90	3 996,02	470,71	235,06	1211	113,00	818,77
35	15.03. 2028	705,77	7 531,19	3 760,96	470,71	235,06	1240	116,00	821,77
36	15.04. 2028	705,77	7 060,48	3 525,90	470,71	235,06	1271	119,00	824,77
37	15.05. 2028	705,77	6 589,77	3 290,84	470,71	235,06	1301	122,00	827,77
38	15.06. 2028	705,77	6 119,06	3 055,78	470,71	235,06	1332	125,00	830,77
39	15.07. 2028	705,77	5 648,35	2 820,72	470,71	235,06	1362	127,00	832,77
40	15.08. 2028	705,77	5 177,64	2 585,66	470,71	235,06	1393	130,00	835,77
41	15.09. 2028	705,77	4 706,93	2 350,60	470,71	235,06	1424	133,00	838,77
42	15.10. 2028	705,77	4 236,22	2 115,54	470,71	235,06	1454	136,00	841,77
43	15.11. 2028	705,77	3 765,51	1 880,48	470,71	235,06	1485	139,00	844,77
44	15.12. 2028	705,77	3 294,80	1 645,42	470,71	235,06	1515	142,00	847,77
45	15.01. 2029	705,77	2 824,09	1 410,36	470,71	235,06	1546	145,00	850,77
46	15.02. 2029	705,77	2 353,38	1 175,30	470,71	235,06	1577	147,00	852,77
47	15.03. 2029	705,77	1 882,67	940,24	470,71	235,06	1605	150,00	855,77
48	15.04. 2029	705,77	1 411,96	705,18	470,71	235,06	1636	153,00	858,77
49	15.05. 2029	705,77	941,25	470,12	470,71	235,06	1666	156,00	861,77
50	15.06. 2029	705,60	470,54	235,06	470,54	235,06	1697	159,00	864,60
RAZEM		-	-	-	23 535,33	11 753,00	-	4 448,00	39 736,33

Uzasadnienie

W dniu 20 września 2023 roku Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, (zwany dalej: „Instytucja Zarządzająca lub Organ”), wydał decyzję nr 283/23 określającą panu, zamieszkałemu ul.....,, nr NIP:, REGON:, (zwany dalej „Beneficjent lub Strona”), przypadającą do zwrotu kwotę środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, zwanego dalej: „EFRR” w wysokości 23 535,33 zł (słownie: dwadzieścia trzy tysiące pięćset trzydzieści pięć złotych, 33/100) z tytułu zwrotu całości dofinansowania przekazanego na podstawie umowy o dofinansowanie nr wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych oraz określającą termin od którego nalicza się odsetki i sposób zwrotu środków.

Zgodnie z art. 207 ust. 12a ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 roku, (zwanej dalej: „u.f.p.”), Beneficjentowi przysługiwało prawo do złożenia do Instytucji Zarządzającej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Ponadto, Beneficjent miał możliwość wniesienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia za pośrednictwem Instytucji Zarządzającej, rezygnując jednocześnie z możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek Beneficjenta o ponowne rozpatrzenie sprawy wpłynął do Instytucji Zarządzającej w dniu 11 października 2023 roku, wobec czego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego po rozpatrzeniu przedmiotowego wniosku, w dniu 17 stycznia 2024 roku wydał decyzję nr 324/24 (zwaną dalej „decyzją nr 324/24”) utrzymującą w mocy decyzję nr 283/23 z dnia 20 września 2023 roku, która to decyzja została przez Beneficjenta zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach. W dniu 8 sierpnia 2024 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach wyrokiem sygn. akt I SA/Ke 148/24 oddalił skargę Beneficjenta.

W dniu 22 października 2024 roku do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach wpłynął wniosek Pana o rozłożenie na raty należności dotyczącej środków EFRR w wysokości 23 535,33 zł wynikających z decyzji

EFRR-VII.432.2.65.2024

nr 324/24 na 50 równych rat, umorzenia odsetek naliczonych od kwoty 23 5353,33 zł oraz, w przypadku uwzględnienia wniosku o rozłożenie na raty o niepobieranie opłaty prolongacyjnej. Wniosek o udzielenie ulgi został złożony przez pełnomocnika Beneficjenta radcę prawnego Panią, Kancelaria Radcy Prawnego, ul. Pełnomocnik Beneficjenta wskazał, że otrzymana dotacja została wykorzystana przez Beneficjenta w całości na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej. Składając wniosek o dofinansowanie Beneficjent działał w dobrej wierze uznając, że spełnia przesłanki do otrzymania dotacji. W wyniku wystąpienia pandemii COVID-19, z uwagi na wprowadzone ograniczenia nie mógł on prowadzić działalności gospodarczej, w skutek czego jego sytuacja ekonomiczna w tamtym czasie drastycznie się pogorszyła, a skutki wprowadzonych ograniczeń w perspektywie długofalowej odczuwa do dziś. Z uwagi na aktualną sytuację rodzinną i finansową Beneficjenta natychmiastowy zwrot całości dofinansowania wraz z odsetkami jest nie możliwy i wiązałby się z nadmiernym obciążeniem, a nawet zubożeniem jego rodziny. Następnie Pełnomocnik Beneficjenta wskazał, że Beneficjent prowadzi działalność gospodarczą polegającą na przygotowaniu posiłków w punkcie gastronomicznym zlokalizowanym w szkole. Główną grupą odbiorców jego usług są uczniowie szkoły, w której punkt ten jest zlokalizowany, a działalność prowadzona jest w ściśle określonych okresach czasu tj. w roku szkolnym, co oznacza, że w trakcie roku osiąga przychody przez maksymalnie 9 miesięcy, a przez resztę roku jego działalność gospodarcza pozostaje zawieszona, co potwierdzają dane zawarte w CEiDG. Do wniosku o udzielenie ulgi załączony został wydruk z CEiDG, bilans za rok 2023 roku, z którego wynika, że rok 2023 zamknął się ze stratą w wysokości 4 185,55 zł oraz wydruk z SUDOP na potwierdzenie, że w okresie 3 ostatnich lat Beneficjent nie korzystał z pomocy publicznej, a także wniosek o przyznanie pomocy z dnia 29 kwietnia 2024 r. złożony do WSA w Kielcach. Ze złożonego do WSA w Kielcach oświadczenia, jak również z treści wniosku o udzielenie ulgi wynika, że Beneficjent mieszka wspólnie z żoną, która pracuje jako nauczyciel, na utrzymaniu mają wspólnego małoletniego syna w wieku 10 lat. Miesięczny koszt utrzymania gospodarstwa domowego to około 2 500,00 zł, które to koszty są w całości pokrywane z wynagrodzenia żony, ponieważ działalność Beneficjenta jest mało rentowna.

EFRR-VII.432.2.65.2024

Z ww. wniosku o przyznanie pomocy wynika, że stałe koszty utrzymania gospodarstwa domowego przedstawiają się następująco:

- czynsz za mieszkanie 550,00 zł,
- media (prąd, gaz, woda) 700,00 zł,
- telefon i internet 300 zł,
- kredyt na samochód 500,00 zł,
- zajęcia dodatkowe syna 500,00 zł (w treści wniosku o udzielenie ulgi 300,00 zł).

Ponadto, z informacji zawartych w złożonym do WSA w Kielcach oświadczeniu wynika, że Beneficjent nie posiada żadnych nieruchomości zabudowanych (w formie domu czy mieszkania), natomiast w ramach nieruchomości rolnych jest w współwłaścicielem działki rekreacyjnej (wysokość udziału $\frac{1}{2}$) o powierzchni 400 m² o wartości około 2 000,00 zł, innego rodzaju nieruchomości nie posiada. Nie posiada również oszczędności zgromadzonych na rachunkach bankowych ani w gotówce, nie posiada papierów wartościowych oraz innych praw majątkowych, nie posiada również żadnych wierzytelności. W ramach posiadanych przedmiotów wartościowych w oświadczeniu został wskazany samochód osobowy marki Dacia Duster z 2017 roku o wartości 30 000,00 zł, który jest własnością żony Beneficjenta. W ramach uzasadnienia wniosku o udzielenie ulgi Pełnomocnik Beneficjenta wskazał, że jednorazowy zwrot całości dofinansowania wynikającego z decyzji nr 283/23 stanowiłby nadmierne obciążenie dla całej rodziny Beneficjenta i w sposób znaczny wpłynąłby na pogorszenie jego sytuacji finansowej, natomiast rozłożenie na raty w sposób wskazany na wstępie wniosku umożliwi mu zwrot należności a jednocześnie nie spowoduje znaczącego pogorszenia sytuacji rodzinnej i finansowej.

W związku z brakiem pełnomocnictwa do reprezentowania Beneficjenta, , Instytucja Zarządzająca wezwała Pełnomocnika Beneficjenta do dostarczenia stosownego pełnomocnictwa, które to pełnomocnictwo zostało przedłożone Instytucji Zarządzającej 3 grudnia 2024 roku.

Następnie, Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 9 grudnia 2024 roku wezwała Beneficjenta do udzielania informacji, o jaki rodzaj pomocy się ubiega oraz o przedstawienie dokumentów potwierdzających zawarte we wniosku o udzielenie stwierdzenia, tj.:

EFRR-VII.432.2.65.2024

- 1) Aktualne dokumenty potwierdzające źródło i wysokość osiąganego dochodu: w przypadku przedsiębiorcy - np. deklaracje podatkowe za ostatnie 3 lata obrotowe oraz bieżąca deklaracja podatkowa bądź wydruk z PKPiR za okres bieżący.
- 2) Aktualne dokumenty potwierdzające źródło i wysokość osiąganych dochodów przez członków rodziny prowadzących wspólne gospodarstwo domowe (w tym również zasiłków, świadczeń, dodatkowych dochodów, np. z tytułu najmu).
- 3) Bieżące dokumenty potwierdzające istotne stałe koszty utrzymania (rachunki, faktury za ostatnie 3 miesiące), a w przypadku posiadanych kredytów oświadczenia o wysokości spłacanych rat oraz terminie ich zakończenia.
- 4) Stan rachunków bankowych na koniec miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku (należy przedłożyć wyciąg lub wykaz z posiadanych przez Zobowiązanego oraz osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym rachunków bankowych, w tym kont osobistych i firmowych i kart kredytowych obejmujących operacje z ostatnich 3 miesięcy).
- 4) Majątek (należy wpisać stan majątkowy wnioskodawcy oraz osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym na dzień złożenia wniosku, wskazując jednocześnie tytuł prawny, np. własność, użytkowanie wieczyste. Jeżeli przedmioty wchodzące w skład majątku są przedmiotem współwłasności lub współużytkowania wieczystego, należy w stosunku do każdego z nich podać udział lub zaznaczyć, że wchodzi w skład majątku objętego małżeńską wspólnotą majątkową).
- 5) Nieruchomości: nieruchomość przeznaczona do stałego zamieszkiwania przez wnioskodawcę (nieruchomość zabudowana domem mieszkalnym lub mieszkanie, powierzchnia działki, domu, mieszkania w m²), nieruchomość rolna (powierzchnia w hektarach lub w m², szacunkowa wartość oraz sposób jej wykorzystania), inne nieruchomości (powierzchnia w hektarach lub w m² oraz szacunkowa wartość).
- 6) Pozostały majątek: oszczędności zgromadzone na rachunku bankowym oraz w gotówce (należy wpisać wartość nominalną i walutę), papiery wartościowe i inne prawa majątkowe np. udziały, polisy inwestycyjne (należy wpisać wartość nominalną lub szacunkową), inne przedmioty wartościowe np. pojazdy mechaniczne, maszyny (należy wpisać przedmioty o wartości powyżej 5 000,00 zł).
- 7) Inne dane, które Beneficjent uważa za istotne.

EFRR-VII.432.2.65.2024

W odpowiedzi na powyższe, Pełnomocnik Beneficjenta 13 stycznia 2025 roku przedłożył Instytucji Zarządzającej następujące dokumentu:

- 1) zaświadczenie o zarobkach żony Beneficjenta,
- 2) dokumenty z ewidencji księgowej działalności gospodarczej Beneficjenta,
- 3) wydruki rachunków za media,
- 4) wyciągi z rachunków bankowych,
- 5) harmonogram spłaty kredytu żony Beneficjenta,
- 6) zeznania PIT za okres 2021 r.-2023 r.

Ponadto, w niniejszym piśmie Pełnomocnik Beneficjenta oświadczył, że sytuacja majątkowa Beneficjenta nie uległa zmianie w stosunku do tej wykazanej we wniosku o przyznanie pomocy z dnia 29 kwietnia 2024 roku złożonego do WSA w Kielcach. Po dokonaniu analizy przedłożonych dokumentów, Instytucja Zarządzająca wezwała Beneficjenta do udzielenia, w terminie 7 dni od otrzymania przedmiotowego pisma następujących wyjaśnień:

- czy w 2024 roku oprócz prowadzenia działalności gospodarczej Beneficjent uzyskał dochody z innych źródeł, a jeżeli tak to proszę o wskazanie wysokości tych dochodów oraz potwierdzenie tego faktu stosownymi dokumentami (umowa o pracę, umowa zlecenie itp.),
- czy w 2025 roku oprócz prowadzenia działalności gospodarczej Beneficjent uzyskuje dochody z innych źródeł, a jeżeli tak to proszę o wskazanie wysokości tych dochodów oraz potwierdzenie tego faktu stosownymi dokumentami (umowa o pracę, umowa zlecenie itp.).

Pismo zostało doręczone Pełnomocnikowi Beneficjenta na adres do doręczeń elektronicznych wpisany do bazy adresów elektronicznych, zwany dalej „adres do doręczeń elektronicznych” 21 stycznia 2025 roku. W dniu 30 stycznia 2025 roku Pełnomocnik Beneficjenta przekazał stosowne wyjaśnienia oraz dodatkowe dokumenty.

Następnie, Instytucja Zarządzająca 4 lutego 2025 roku stosownie do postanowień art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, (zwanej dalej: „k.p.a.”) sporządziła zawiadomienie Beneficjenta o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji. W terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia, Beneficjent mógł zapoznać się z aktami sprawy w oparciu, o które zostanie podjęta przedmiotowa decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Dodatkowo, w myśl art. 79a § 1 k.p.a. Beneficjent został wezwany do

EFRR-VII.432.2.65.2024

doręczenia, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma, dodatkowych wyciągów bankowych dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej. Pismo zostało doręczone Pełnomocnikowi Beneficjenta na adres do doręczeń elektronicznych 7 lutego 2025 r. W dniu 10 lutego 2025 r. oraz 18 lutego 2025 r. Pełnomocnik Beneficjenta przekazał stosowne wyjaśnienia oraz dołączył zaświadczenie o otrzymanej 17 grudnia 2024 r. pomocy de minimis w wysokości 375,67 zł euro udzielonej Beneficjentowi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych dotyczącej zwolnienia z opłat ZUS. W związku z wątpliwościami, Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 24 lutego 2025 r. poprosiła Beneficjenta o doprecyzowanie kwestii dodatkowego rachunku bankowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej co Pełnomocnik Beneficjenta zrealizował w dniu 3 marca 2025 r. przekazując stosowne w tym zakresie oświadczenie Beneficjenta.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje.

Zgodnie z art. 60 pkt 6 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa albo budżetu jednostki samorządu terytorialnego są należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit a u.f.p. organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności wskazanych w art. 60 pkt 6 u.f.p. jest instytucja zarządzająca. Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit b u.f.p. należności o których mowa w art. 60 u.f.p. właściwy organ umarza w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym; umarza w części, odracza terminy spłaty całości albo części należności lub rozkłada na raty płatności całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

EFRR-VII.432.2.65.2024

Zgodnie z art. 67 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich, o których mowa w art. 60 u.f.p., nieuregulowanych ustawą o finansach publicznych stosuje się przepisy u.f.p. i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r., poz. 111, z późn. zm.) zwana dalej: Ordynacja podatkowa.

Na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa do zadań zarządu województwa należy w szczególności m.in. przygotowanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a tejże ustawy, decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

W świetle art. 104 i 107 k.p.a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

Zapisy u.f.p. dają Instytucji Zarządzającej możliwość umarzania w całości lub w części, rozkładania na raty płatności całości albo części należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych. Należności publicznoprawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 u.f.p. do niepodatkowych należności o charakterze publicznoprawnym należą należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Zgodnie z art. 6 i art. 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.) (zwana dalej: ustawa wdrożeniowa) za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku regionalnego programu operacyjnego jest zarząd województwa. Na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o umorzeniu w całości albo w części oraz o odroczeniu albo rozłożeniu na raty spłaty należności wynikających z obowiązku zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań, o których mowa w art. 61 u.f.p.

W myśl art. 64 ust. 2 u.f.p., właściwy organ, na wniosek zobowiązanego, prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać określonych w art. 64 ust.1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej,
- 2) stanowią pomoc de minimis,
- 3) stanowią pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.

W związku z faktem, że Beneficjent we wniosku o udzielenie ulgi nie wskazał o jaki rodzaj pomocy się ubiega, to Instytucja Zarządzająca zobligowana była w pierwszej kolejności ustalić, czy wnioskowana pomoc jest pomocą publiczną czy pomocą de minimis w myśl art. 64 ust. 2 u.f.p. Należy wskazać, że pomoc publiczna to ingerencja instytucji państwowych, polegająca na przyznaniu w jakiejkolwiek formie, pomocy pojedynczemu

EFRR-VII.432.2.65.2024

podmiotowi gospodarczemu bądź grupie podmiotów, prowadząca do zakłócenia konkurencji na wolnym rynku. W szerszym znaczeniu, pomocą publiczną są też inne instytucje prawne uprzywilejowujące wspomagany podmiot względem pozostałych (indywidualne zwolnienia podatkowe, gwarancje rządowe, monopole etc.). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wypracowanym na gruncie art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu UE, pomoc publiczna może wystąpić w przypadku udzielenia wsparcia przedsiębiorstwu po spełnieniu łącznie następujących przesłanek:

- 1) wsparcie jest udzielane przez państwo lub ze środków państwowych,
- 2) wsparcie stanowi dla przedsiębiorcy przysporzenie korzystniejsze od warunków oferowanych na rynku,
- 3) wsparcie ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- 4) wsparcie grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Zatem, aby przedsiębiorca mógł uzyskać ulgę musi wykazać, że dana ulga nie będzie stanowiła pomocy publicznej (tj. nie spełnia wyżej wskazanych kryteriów) bądź też w przeciwnym przypadku - wykazać, że dana pomoc publiczna mieści się w limicie pomocy *de minimis* dla danego przedsiębiorcy lub też wykazać, że ulga ta będzie stanowiła inną dozwoloną formę pomocy publicznej.

W ramach przekazanej korespondencji Beneficjent wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą polegającą na przygotowywaniu posiłków w punkcie gastronomicznym zlokalizowanym w szkole co potwierdzają dane zawarte w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. W ocenie Instytucji Zarządzającej, biorąc pod uwagę wskazane okoliczności należy stwierdzić - wobec nie spełnienia łącznie wszystkich ustawowych przesłanek zawartych w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu UE, że wnioskowana pomoc nie jest pomocą publiczną.

Kolejnym rodzajem pomocy, która może być udzielona przedsiębiorcy jest pomoc *de minimis* która jest rodzajem wsparcia publicznego, o której stanowi rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z 18 grudnia 2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o

EFRR-VII.432.2.65.2024

Funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis. Jest to pomoc o stosunkowo niskiej wartości dzięki czemu nie jest ona w stanie naruszyć konkurencji lub wywierać wpływu na handel między Państwami Członkowskimi.

Na podstawie informacji pozyskanej z bazy SUDOP (System Udostępnienia Danych o Pomocy Publicznej) administrowanej przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta (<https://sudop.uokik.gov.pl/search/aidBeneficiary>), Instytucja Zarządzająca pozyskała informacje, że Beneficjent w okresie 3 lat podatkowych poprzedzających złożenie wniosku nie korzystał z pomocy publicznej w formie pomocy de minimis, natomiast zgodnie z oświadczeniem Beneficjenta w grudniu 2024 r. uzyskał on pomoc de minimis w wysokości 375,67 zł euro z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ramach zwolnienia z opłat ZUS.`

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że 1 stycznia 2024 r. weszło w życie rozporządzenie KE nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, które obowiązuje do 31.12.2030 r. Wprowadza ono m.in. zmianę maksymalnej kwoty pomocy de minimis, przyznanej przez jedno państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu – z 200 000 na 300 000 euro.

Wobec powyższego, odnosząc się do wniosku o udzielenia ulgi w formie umorzenia odsetek oraz rozłożenia na raty zaistniałych należności podkreślić należy fakt, że skutkiem udzielenia ulgi w postaci rozłożenia należności na raty jest nienaliczanie odsetek za zwłokę poczynawszy od dnia następującego po dniu złożenia wniosku. W miejsce odsetek nalicza się natomiast opłatę prolongacyjną. Odsetki natomiast naliczone zostały do wpływu wniosku o udzielenie ulgi. Umorzenie odsetek jak również rozłożenie na raty należności stanowi pomoc publiczną, jeżeli odbywa się na warunkach korzystniejszych niż normalnie. Oznacza to, że dopóki państwo, zgadzając się na optymalizację, ma na względzie własny interes w postaci ściągnięcia jak największej części należności, której być może nie ściągnęłoby w zwykłych terminach wskutek niewypłacalności dłużnika, nie można mówić o pomocy publicznej. Jeżeli jednak optymalizacja jest dokonywana na warunkach wykraczających poza interes państwa i nie jest dla państwa korzystniejsza niż ściągnięcie należności w normalnym trybie i terminach, stanowi pomoc publiczną. W ocenie Instytucji Zarządzającej udzielenie

ulgi w spłacie zobowiązania w formie rozłożenia na raty zadłużenia stanowi pomoc de minimis w myśl ww. rozporządzenia. Podobnie jest w kwestii wniosku o udzielenie ulgi w formie umorzenie naliczanych odsetek, taka forma udzielonej pomocy również stanowi pomoc de minimis. Należy zwrócić uwagę, że pomoc de minimis, w przeciwieństwie do pomocy publicznej, nie ma narzuconego konkretnego celu, lecz została wyodrębniona na podstawie kwoty, przyczyniając się tym samym do zmniejszenia obciążeń administracyjnych związanych z jej udzielaniem.

Zgodnie z art. 64 ust. 2 lit a i b u.f.p. „Należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może na wniosek zobowiązanego:

a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym,

b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.”

Z treści powyższego przepisu wynika, że ustawodawca przewidział możliwość umarzania w całości lub w części, bądź odraczania lub rozkładania na raty zobowiązań tworzących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, w tym należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określonych w art. 60 pkt 6 u.f.p. Kwota orzeczona do zwrotu, która jednocześnie jest równa, przyznanemu Stronie dofinansowaniu jest w myśl ustawy o finansach publicznych środkami publicznymi, które stanowią niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, które należy rozumieć, jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiącymi dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno-prawnych. Z kwotą tą, w myśl zapisów art. 207 u.f.p. nierozdzielnie związane są odsetki określone w wysokości jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia wypłaty dofinansowania do dnia jego zwrotu.

Jak wyżej zaznaczono, organ w pierwszej fazie postępowania winien zatem zbadać czy w sprawie zachodzą przesłanki umożliwiające zastosowanie ulg o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p., tj.: względy społeczne bądź względy gospodarcze, w tym możliwości płatnicze zobowiązanego. Przepisy prawa nie zawierają definicji legalnej pojęć „względy społeczne” oraz „względy gospodarcze”. Instytucja Zarządzająca oceniając wypełnienie w niniejszej sprawie dyspozycje wskazanych klauzul generalnych zobowiązana była posiłkować się rozumieniem tych pojęć wypracowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą o zaistnieniu względów społecznych lub gospodarczych możemy mówić „gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności strona nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości.” (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r., sygn. I SA/Bk 125/19). Trzeba jednak mieć też na uwadze i to, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane, a zobowiązany nie był pochopnie z nich zwalniany. Podobnie wyraził się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 25 lutego 2022 r. o sygn. akt I SA/Wa 301/21.

Sformułowania względy społeczne i względy gospodarcze będące przesłankami uprawniającymi organ do zastosowania ulg są klauzulami generalnymi, a w ich próbie definicji i ocenie koniecznym jest zatem odwołanie się do sformułowań pozaprawnych. Względy gospodarcze należy rozumieć jako sytuację, w jakiej znalazła się strona wnioskująca o przyznanie ulgi, z powodów niezależnych od jej działania, a których skutkiem jest takie pogorszenie się jej kondycji finansowej, że nie będzie w stanie wywiązać się ze zobowiązania będącego przedmiotem wniosku. Pojęcie to odnosi się do sytuacji nadzwyczajnych czy zdarzeń losowych, których Strona prowadząc działalność w normalnej sytuacji ekonomicznej nie miała wpływu, tj. nie doprowadziła do niej swoim postępowaniem, a pogorszenie sytuacji finansowej nie nastąpiło z jej winy. W związku z tym szczególny nacisk powinien być położony na analizę sytuacji ekonomicznej strony. Ważnym elementem jest jeszcze zastrzeżenie, że o względach gospodarczych zobowiązanego nie może decydować jego

EFRR-VII.432.2.65.2024

subiektywne przekonanie o konieczności przyznania ulgi. Z kolei względy społeczne są rozumiane jako dyrektywa postępowania nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak: sprawiedliwość, zaufanie obywateli do organów władzy. Przesłanka ta związana jest również z finansowym aspektem funkcjonowania wspólnoty samorządowej i społeczeństwa, przy czym nie można jej zawężać jedynie do finansowego aspektu. Przesłanka interesu społecznego lub gospodarczego wymaga w pierwszej kolejności ustalenia sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz skutków ekonomicznych, jakie wystąpią dla wnioskodawcy w przypadku realizacji zobowiązania bez zastosowania ulgi. Zgodnie z orzecznictwem sądowym w szczególności nie jest uzasadnione ograniczanie rozumienia tych przesłanek do wyłącznie nieprzewidzianych zdarzeń losowych, a za wypadki społecznie uzasadnione należy uznać te, w których zapłata naruszałaby elementarne zasady sprawiedliwości i praworządne relacje między obywatelem a państwem. Za szczególnie uzasadnione względy społeczne uznano sytuacje, w których wyegzekwowanie należności wpłynie znacznie na obniżenie zdolności płatniczych, podważy warunki egzystencji rodziny zobowiązanego lub spowoduje upadek przedsiębiorstwa (por. P. Majka Komentarz do art. 57 ustawy o finansach publicznych WKP, 2019).

Z analizy dokumentów przedstawionych przez Beneficjenta wynika, że Beneficjent ma żonę i syna w wieku 10 lat. Beneficjent nie jest właścicielem ani domu ani mieszkania, jest natomiast w 1/2 właścicielem działki rekreacyjnej o wartości, jak wskazał 2 tys. zł. Rodzina posiada samochód osobowy marki Dacia Duster z 2017 roku o wartości ok. 30 tys. zł, który stanowi własność żony Beneficjenta. Żona Beneficjenta zatrudniona jest w

..... i w okresie od 01.12.2024 roku do 31.12.2024 roku uzyskała wynagrodzenie netto w wysokości 6 374,21 zł. Beneficjent prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą w punkcie gastronomicznym (w sklepiu szkolnym) zlokalizowanym w

.....

Z przekazanej deklaracji PIT-36 za rok 2021 roku, wynika, że Beneficjent w ramach pozarolniczej działalności gospodarczej osiągnął przychód w wysokości 23 618,15 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 25 071,82 zł, wobec czego Beneficjent wykazał stratę w

EFRR-VII.432.2.65.2024

wysokości 1 453,67 zł. Żona Beneficjenta natomiast osiągnęła przychód w łącznej wysokości 60 122,13 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 3 684,16 zł, wobec czego osiągnęła dochód w wysokości 56 437,97 zł.

Z przekazanej deklaracji PIT-36 za rok 2022 roku, wynika, że Beneficjent w ramach pozarolniczej działalności gospodarczej osiągnął przychód w wysokości 39 837,54 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 32 259,94 zł, wobec czego osiągnął dochód w wysokości 7 577,60 zł. Ponadto, w ramach innych źródeł dochodu uzyskał przychód oraz dochód w wysokości 634,76 zł. Żona Beneficjenta natomiast osiągnęła przychód w łącznej wysokości 65 146,36 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 3 757,37 zł, wobec czego osiągnęła dochód w wysokości 61 388,99 zł.

Z przekazanej deklaracji PIT-36 za rok 2023 roku, wynika, że Beneficjent w ramach pozarolniczej działalności gospodarczej osiągnął przychód w wysokości 33 324,62 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 37 443,17 zł, wobec czego Beneficjent wykazał stratę w wysokości 4 118,55 zł. Ponadto, w ramach stosunku pracy Beneficjent osiągnął przychód w wysokości 15 448,44 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 1 000,00 zł, wobec czego osiągnął dochód w wysokości 14 448,44 zł. Ponadto, w ramach innych źródeł dochodu uzyskał przychód oraz dochód w wysokości 9 758,77 zł. Z przekazanego oświadczenia Beneficjenta wynika, że w okresie od września do grudnia 2023 roku był on zatrudniony w na stanowisku kucharza i z tego tytułu osiągnął dochód 14 448,044 zł, natomiast dochód w kwocie 9 758,77 zł pochodzi ze świadczenia otrzymanego podczas zwolnienia lekarskiego. Żona Beneficjenta natomiast osiągnęła przychód w łącznej wysokości 92 566,68 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 3 600,00 zł, wobec czego osiągnęła dochód w wysokości 88 966,68 zł.

Z podsumowania księgi przychodów i rozchodów w ramach prowadzonej działalności gospodarczej za 2024 rok wynika, że Beneficjent uzyskał przychód w wysokości 47 180,75 zł, koszty uzyskania przychodu 49 859,71 zł, różnica remanentowa wyniosła 538,96 zł, wobec czego Beneficjent wykazał stratę w wysokości 2 140,00 zł. Dane te znajdują potwierdzenie w przekazanej w dniu 19 marca 2025 roku deklaracji PIT-36 za rok 2024 roku. Z przekazanej deklaracji wynika ponadto, że żona Beneficjenta osiągnęła w 2024 roku

EFRR-VII.432.2.65.2024

przychód w łącznej wysokości 113 544,61 zł, koszy uzyskania przychodu wyniosły 3 600,00 zł, wobec czego osiągnęła dochód w wysokości 109 944,61 zł.

Z przekazanego oświadczenia Beneficjenta wynika również, że w roku 2024 w okresie od czerwca do sierpnia przebywał na zasiłku dla bezrobotnych. Z załączonych decyzji Starosty Skarżyskiego wynika, że z dniem 13.06.2024 roku Beneficjent uznany został za osobę bezrobotną z przyznanym prawem do zasiłku w wysokości 1 305,20 zł brutto, status osoby bezrobotnej Beneficjent utracił z dniem 01.09.2024 roku. W odniesieniu do roku 2025 Beneficjent wskazał, że jedynym źródłem dochodu jest pozarolnicza działalności gospodarcza.

Z przekazanych wyciągów bankowych z rachunku prowadzonego w Milenium bank w ramach prowadzonej działalności gospodarczej - wynika,
że:

- we wrześniu 2024 roku saldo końcowe na rachunku wyniosło 4,41 zł. Wpływy na rachunek wyniosły **4 200,77 zł** i zostały dokonane z rachunku bankowego prowadzonego w PKO Bank Polski S.A., prowadzonego dla
- w październiku 2024 roku saldo końcowe na rachunku wyniosło 1,13 zł. Wpływy na rachunek wyniosły **4 590,72 zł** i zostały dokonane z rachunku bankowego prowadzonego w PKO Bank Polski S.A., prowadzonego dla
- w listopadzie 2024 roku saldo końcowe na rachunku wyniosło 14,41 zł. Wpływy na rachunek wyniosły **4 170,28 zł** i zostały dokonane z rachunku bankowego prowadzonego w PKO Bank Polski S.A., prowadzonego dla
- w grudniu 2024 roku saldo końcowe na rachunku wyniosło 0,30 zł Wpływy na rachunek wyniosły **3 030,89 zł** i zostały dokonane z rachunku bankowego prowadzonego w PKO Bank Polski S.A., prowadzonego dla

Powyższe środki Beneficjent praktycznie w całości przelewał następnie na rachunek prywatny prowadzony w Milenium bank.

Z przekazanych wyciągów bankowych z rachunku prowadzonego w Milenium bank dla Beneficjenta (.....) wynika, że:

EFRR-VII.432.2.65.2024

- we wrześniu 2024 roku saldo końcowe na rachunku wyniosło **404,25 zł** (saldo początkowe 2 275,21 zł, suma uznań 7 082,42 zł, suma obciążeń 8 953,38 zł),
- w październiku 2024 roku saldo końcowe na rachunku wyniosło **626,94 zł** (saldo początkowe 404,25 zł, suma uznań 7 567,00 zł, suma obciążeń 7 344,31 zł),
- w listopadzie 2024 roku saldo końcowe na rachunku wyniosło **240,35 zł** (saldo początkowe 626,94 zł, suma uznań 7 560,00 zł, suma obciążeń 7 946,59 zł),
- w grudniu 2024 roku saldo końcowe na rachunku wyniosło **167,52 zł** (saldo początkowe 240,35 zł, suma uznań 5 709,00 zł, suma obciążeń 5 781,83 zł).

Z analizy wyciągów bankowych wynika, że z ww. rachunku Beneficjent ponosi m.in. stałe wydatki takie jak ZUS czy obsługa księgowa w biurze rachunkowym. Ponadto, dokonuje płatności za faktury wystawione m.in. przez oraz

..... na znaczne kwoty, a także za zakupy m.in. w sklepach spożywczych takich jak czy Biorąc pod uwagę charakter prowadzonej działalności, z dużą dozą prawdopodobieństwa można założyć, że środki zgromadzone na ww. rachunku służą Beneficjentowi w większości do prowadzenia oraz utrzymania działalności gospodarczej i pochłaniają je niemal w całości. Brak jest również w ww. wyciągach bankowych potwierdzenia, że środki tam się znajdujące służą opłacaniu jakichkolwiek rachunków w ramach prowadzonego gospodarstwa domowego.

Z przekazanych we wniosku o udzielenie ulgi informacji oraz przekazanych dokumentów wynika, że w ramach prowadzonego gospodarstwa domowego stałe miesięczne opłaty wynoszą:

- czynsz za mieszkanie – 530,00 zł,
- rata kredytu – 550,00 zł,
- telefon – 443,88 zł – faktura wystawiona na żonę Beneficjenta,
- paliwo gazowe PGNIG – średnio około 390 zł raz na dwa miesiące – faktura wystawiona na żonę Beneficjenta,
- zajęcia dodatkowe syna – 370,00 zł (angielski 230,00 zł, zajęcia sportowe 140,00 zł)
- energia elektryczna – około 200 zł – z tym, że faktura wystawiona jest na Panią

.....

EFRR-VII.432.2.65.2024

Mając na uwadze powyższe, rachunki za utrzymanie mieszkania to kwota średnio około 2 300,00 zł miesięcznie plus koszty wyżywienia, których nie da się jednoznacznie określić. Z treści wniosku o udzielenie ulgi wynika, że opłaty stałe i rachunki w całości pokrywane są z wynagrodzenia żony Beneficjenta, co znajduje potwierdzenie w przekazanych wyciągach bankowych z rachunku prowadzonego w PKO Bank Polski S. A., którego posiadaczem jest Pani Z analizy ww. rachunków bankowych wynika również, że opłata za dodatkowe zajęcia syna ponoszona jest przez żonę Beneficjenta.

Mając na uwadze powyższe, przed przystąpieniem do oceny zaistnienia przesłanek udzielenia wnioskowanej ulgi należy ponownie podkreślić, że kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich jak wynika z powyższych zapisów regulują ww. przepisy u.f.p. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek organom wyposażonym we władztwo publiczne. Przewidziane powyżej uprawnienie organu może zostać zrealizowane w stosunku do konkretnego beneficjenta środków europejskich na jego wniosek i w zależności od rodzaju zawnioskowanej ulgi. Wyjątkowy charakter ulg w spłacie zobowiązań nakazuje stosować je tylko w sytuacji, gdy z powodów wyjątkowych zobowiązany nie może wywiązać się z obowiązku uiszczenia obciążających go zaległości. Ulg w spłacie zobowiązań mają charakter wyjątkowy i takie też powinny być okoliczności je udowadniające. Wyjątkowy i szczególny charakter ulg w spłacie zobowiązań przejawia się w oparciu decyzji na tzw. „uznaniu administracyjnym”, co oznacza, że nawet w przypadku wystąpienia przesłanek zastosowania ulgi, organ nie jest zobligowany do udzielenia wnioskowanej ulgi. Jej fakultatywne zastosowanie możliwe jest tylko w sytuacji, gdy zostanie stwierdzone zaistnienie przesłanek, od których wystąpienia przepis prawa uzależnia podjęcie rozstrzygnięcia korzystnego dla wnioskodawcy. Wówczas, organ korzystając z uznania administracyjnego wydając decyzję dokonuje wyboru rozstrzygnięcia. Uznanie administracyjne jest ograniczone jedynie dyrektywami, w tym przypadku zaistnieniem względów gospodarczych lub społecznych. Nie zwalnia to jednak organu od obowiązku

EFRR-VII.432.2.65.2024

przeprowadzenia pełnych i precyzyjnych ustaleń co do stany faktycznego i oceny, czy okoliczności sprawy odpowiadają przesłankom zastosowania ulgi.

Jak wskazał WSA w Lublinie w wyroku z dnia 20 marca 2019 roku (sygn. akt I SA/Lu 878/2018, LEX nr 2642270), użyte w przepisie art. 64 ust. 1 u.f.p., sformułowanie "może" wskazuje, że organ orzekający w przedmiocie udzielenia ulgi korzysta ze swobody uznania administracyjnego. Uznaniowy charakter decyzji w tego rodzaju sprawach wyraża się w tym, iż organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, może zatem w przypadku stwierdzenia przesłanek do udzielenia ulgi uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Uznanie administracyjne nie powinno i nie może oznaczać dowolności. Oznacza to, że wybór kierunku rozstrzygnięcia może być swobodny, ale winien wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy. Wydając decyzję o charakterze uznaniowym organ obowiązany jest do rzetelnej analizy wszystkich okoliczności sprawy w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisach prawa. Jednocześnie obowiązkiem składającego wniosek o udzielenie ulgi jest przedstawienie, zgodnie z prawidłowo doręczonym wezwaniem, informacji o dochodach i wydatkach, z których wynikają możliwości dokonania spłaty należności. W innym wypadku Wnioskodawca naraża się na konsekwencje związane z odmową udzielenia wnioskowanej ulgi.

W podobnym tonie wypowiedział się również WSA w Kielcach w wyroku z dnia 23 lutego 2023 r. (sygn. akt I SA/Ke 12/23) z użytego przez ustawodawcę sformułowania „organ może udzielić” (art. 64 u.f.p), jednak WSA zaznaczył, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek określonych w art. 64 ust. 2 u.f.p. Dopiero wówczas organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, mimo istnienia przesłanek o których mowa w art. 64 ust.2 u.f.p., odmówić udzielenia takiej ulgi.

Beneficjent we wniosku o udzielenie ulgi zawniósł o:

1. Rozłożenie na 50 równych rat zobowiązania z decyzji nr 324/24.
2. Umorzenie naliczonych odsetek

3. Nienaliczanie opłaty prolongacyjnej.

Mając na uwadze powyższe, na wstępie wskazać należy, że podstawę zwrotu środków stanowi wydana przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego 17 stycznia 2024 roku ostateczna decyzja nr 324/24 utrzymująca w mocy decyzję Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 283/23 z 20 września 2023 r., a powodem zwrotu środków jest naruszenie przez Beneficjenta postanowień § 4 i 12 ust.7 Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 o dofinansowanie w ramach kapitału obrotowego, w związku z niekwalifikowaniem się wniosku o dofinansowanie przekazanego przez Beneficjenta do wsparcia unijnego w ramach schematu A ww. naboru, a co za tym idzie całość wypłaconych w ramach zaliczki środków dofinansowania została pobrana w sposób nienależny oraz wykorzystana z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu. W związku ze złożoną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego skargą na decyzję nr 324/24, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku sygn. akt I SA/Ke 148/24 z dnia 8 sierpnia 2024 roku oddalił skargę wskazując, że decyzja „(...) odpowiada prawu, zatem wniesiona skarga nie mogła odnieść spodziewanego skutku w postaci wyeliminowania jej z obrotu prawnego.” W uzasadnieniu wyroku WSA w Kielcach potwierdził ustalenia organu, wskazując że „(...) zaliczka wypłacona ze środków EFRR została pobrana w sposób nienależny przez podmiot, którego wniosek o dofinansowanie nie kwalifikował się do wsparcia w ramach schematu A przedmiotowego naboru. Tym samym nie został również osiągnięty cel tego projektu, jakim było niwelowanie negatywnych skutków epidemii COVID-19 w ramach działalności przedsiębiorstw w branżach gospodarczych szczególnie dotkniętych skutkami epidemii COVID-19, tj. w tym branży gastronomicznej. Innymi słowy, doszło do szkody finansowej poprzez rzeczywiste obciążenie budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem.” Wyrok jest nieprawomocny, Beneficjent złożył skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W ocenie Instytucji Zarządzającej rozpatrując wniosek o udzielenie ulgi, a w szczególności w postaci umorzenia naliczonych odsetek pod kątem zaistnienia ustawowych

EFRR-VII.432.2.65.2024

przesłanek należy wziąć pod uwagę również okoliczności, które doprowadziły do powstania zobowiązania. Nie ulega wątpliwości, że sytuacja, w której znalazł się Beneficjent czyli konieczność zwrotu środków dofinansowania jest konsekwencją jego działań i spowodowania naruszeń szczegółowo opisanych w decyzji nr 324/24, które doprowadziły do powstania nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 36 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. W tym miejscu przypomnienia wymaga fakt, że wydatkowanie środków europejskich przez beneficjentów podlega wielu uwarunkowaniom prawnym o charakterze wspólnotowym i krajowym, których należy przestrzegać. W ustawodawstwie krajowym szczególne znaczenie ma treść art. 207 ust. 1 u.f.p., zgodnie z którym w przypadku stwierdzenia, że środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich zostały wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, z naruszeniem procedur, pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości, podlegają zwrotowi, wraz z należnymi odsetkami. Przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach regionalnego programu operacyjnego jest dobrowolne, wymaga jednak spełnienia szeregu obowiązków związanych z dysponowaniem środkami publicznymi, za które Beneficjent bierze odpowiedzialność z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Podobnie błędne stosowanie prawa, w tym przypadku wynikające z błędnego przekonania co do warunków kwalifikacji wniosku o dofinansowanie do wsparcia unijnego, nie stanowi podstawy do zastosowania ulgi. Zasada sprawiedliwości społecznej i równości wobec prawa wymaga by przedsiębiorca odpowiadał za nietrafione decyzje w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej i ponosił ryzyko z tym związane oraz nie przerzucał konsekwencji swoich błędnych decyzji na Skarb Państwa. Mając na uwadze powyższe, instytucja udzielania ulg w spłacie należności wynikających ze zwrotu środków europejskich w postaci umorzenia naliczonych odsetek stanowić powinna wyjątek od zasady powszechności i równości regulowania tych zobowiązań, co oznacza, że mogłaby ona być przyznana tylko w uzasadnionych przypadkach, w granicach ściśle określonych przez prawo. Jej udzielenie stanowi bardziej przywilej zobowiązanego, niż jego prawo. W wyjątkowych przypadkach, gdy zaspokojenie roszczeń jest praktycznie niemożliwe, organ, w ramach zamkniętego katalogu przesłanek, może umorzyć należność wynikającą ze zwrotu środków europejskich. Z treści art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. wynika, że przepis ma zastosowanie przede

EFRR-VII.432.2.65.2024

wszystkim w sprawach, w których okoliczności powstały w wyniku zdarzeń, na powstanie których zobowiązany nie mógł mieć wpływu i które są niezależne od sposobu jego postępowania, co nie ma miejsca w analizowanym przypadku. Uprzywilejowanie Beneficjenta poprzez przyznanie mu ulgi w postaci umorzenia naliczonych odsetek mogłoby wywołać przekonanie, że nawet nieprawidłowa realizacja projektów dotowanych ze środków publicznych może nie powodować negatywnych konsekwencji. To zaś stoi w sprzeczności z wyjątkowym charakterem instytucji przyznania ulgi. Należy ponownie podkreślić, że kwota przypadająca do zapłaty pochodzi w całości ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w Umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej i choć decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Instytucji Zarządzającej nie zaszły żadne wyjątkowe i nadzwyczajne okoliczności losowe, powodujące trudności finansowe zobowiązanego uniemożliwiające zapłatę naliczonych odsetek, tym samym brak jest spełnienia przesłanki zaistnienia względów społecznych przemawiających za zastosowaniem ulgi w postaci umorzenia naliczonych odsetek. Ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, że wnioskodawca nie jest trwale pozbawiony dochodów. Od lat prowadzi działalność gospodarczą, która co prawda w ostatnich latach wykazuje stratę, nie mniej jednak w ocenie organu nie stanowi to wystarczającego powodu do umorzenia naliczonych odsetek. Biorąc bowiem pod uwagę aspekty finansowo - ekonomiczne związane ze zdolnością do zarobkowania, sytuacją ekonomiczną podatnika oraz jego rodziny, dobrym stanem jego zdrowia okoliczności te nie przemawiają za udzielenia wnioskowanej ulgi. Z dokumentów przekazanych przez Beneficjenta wynika, że w 2023 roku oprócz prowadzenia działalności gospodarczej Beneficjent od września do grudnia był zatrudniony w jako kucharz uzyskując za ten okres dodatkowy dochód w wysokości 14 448,44 zł. Z kolei w 2024 roku w okresie od czerwca do września, kiedy jego działalność gospodarcza była

EFRR-VII.432.2.65.2024

zawieszona przebywał na zasiłku dla bezrobotnych uzyskując zasiłek 1 305,20 zł brutto miesięcznie. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Instytucji Zarządzającej, w przypadku kiedy Beneficjent uzyskuje zyski z działalności gospodarczej, oraz ma możliwość uzyskania dodatkowego źródła dochodu nie ma podstaw do umorzenia naliczonych odsetek. Z analizy wyciągów bankowych rachunku firmowego Beneficjenta prowadzonego w Milenium bank wynika, że średnie miesięczne wpływy na rachunek z ostatnich 4 miesięcy 2024 roku wyniosły około 4 000,00 zł. Wpływy te są zostały zrealizowane przez Beneficjenta z innego firmowego rachunku bankowego prowadzonego w PKO BP S.A. Środki te są wykorzystywane w większości do prowadzenia bieżącej działalności gospodarczej. Z analizy wyciągów bankowych z rachunku prywatnego Beneficjenta prowadzonego w Milenium bank wynika, że pozostają Beneficjentowi z miesiąca na miesiąc do dyspozycji niewielkie środki. W sierpniu 2024 roku saldo na koniec miesiąca wyniosło 2 275,21 zł, we wrześniu 404,25 zł, w październiku 626,94 zł, w listopadzie 240,35 zł i w grudniu 167,52 zł. W ocenie Instytucji Zarządzającej pojawiające się regularnie, choć niewielkie oszczędności dają możliwość spłaty zaległych odsetek. Za możliwością spłaty naliczonych odsetek przemawia również fakt, że żona Beneficjenta jest osobą pracującą, zatrudniona jest na umowę o pracę jako nauczyciel w

w i w okresie od 01.12.2024 roku do 31.12.2024 roku uzyskała wynagrodzenie netto w wysokości 6 374,21 zł. Odnosząc się natomiast do ponoszonych w ramach prowadzonego gospodarstwa domowego dodatkowych opłat wskazać należy, że nie można przedkładać innych zobowiązań (w tym osobistych) ponad zobowiązania publicznoprawne. Oznacza to, że w sytuacji, gdy zobowiązany ma do uregulowania także inne zobowiązania jak np. kredyt, opłaty za media czy inne należności nie mogą one stanowić pozytywnej przesłanki umorzenia należności. Ponadto, jako zabezpieczenie prawidłowej realizacji umowy o dofinansowanie Beneficjent złożył weksel własny in blanco z deklaracją wekslową i poręczeniem. Poza tym dysponuje on również majątkiem (działka rekreacyjna), z którego środki w przypadku jego sprzedaży mogłyby zostać przeznaczone na uregulowanie swojego zobowiązania. Również okoliczności powstania zobowiązania nie przemawiają za zastosowaniem omawianej ulgi. Należy zwrócić uwagę, że przesłanka w postaci względów społecznych musi wskazywać na korzyści jakie niesie lub może przynieść dane rozwiązanie

EFRR-VII.432.2.65.2024

dla ogółu społeczeństwa lub jego grupy. Korzyść winna wynikać dla dobra ogółu, dobra wspólnego. Natomiast umorzenie zobowiązania zgodnie z wnioskiem przyniesie korzyść jedynie Beneficjentowi i jego rodzinie, gdyż spowoduje mniejsze obciążenie finansowe osób prowadzących wspólne gospodarstwo domowe. Dbalność o interes Skarbu Państwa, rozumiana jako konieczność zapewnienia stałych dochodów państwa/jednostki samorządu terytorialnego wymaga, aby dłużnicy publicznoprawni przestrzegali przepisy prawne, w tym u.f.p., by była przestrzegana zasada równości i sprawiedliwości "opodatkowania", od której wyłomem są ulgi. Z tej przyczyny udzielenie ulgi powinno mieć zastosowanie w wyjątkowych przypadkach i być podparte konkretnymi okolicznościami (por. np. wyroki NSA: z 15 kwietnia 2021 r., sygn. akt III OSK 4612/21, 14 stycznia 2021 r., sygn. akt I GSK 1605/20, wyrok WSA w Warszawie z 5 stycznia 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 19/23). Natomiast w przypadku umorzenia odsetek zgoda na uszczuplenie finansów publicznych mogłaby zostać potraktowana jako odstępstwo od zasady powszechności ponoszenia świadczeń publicznoprawnych.

W ocenie Instytucji Zarządzającej nie zaistniały również względy gospodarcze przemawiające za udzieleniem ulgi w postaci umorzenia naliczonych odsetek, w tym możliwości płatnicze zobowiązanego, które są wystarczające do ich zapłaty i nie spowodują zagrożenia egzystencji zobowiązanego lub osób od niego zależnych, istnieniu firmy, czy sięgnięciu po pomoc ze źródeł publicznych. Beneficjent wraz żoną prowadzą wspólnie gospodarstwo domowe. Natomiast Instytucja Zarządzająca badając kondycję finansową wnioskodawcy w dostępnym jej zakresie stoi na stanowisku że osiągnane dochody w ramach prowadzonego gospodarstwa domowego przez Beneficjenta i jego żonę umożliwiają spłatę zadłużenia wraz z odsetkami.

Odnosząc się do wniosku o rozłożenie na 50 rat zobowiązania z decyzji zwrotowej należy podkreślić, że podstawą materialną udzielenia ulgi, są względy społeczne lub gospodarcze, zwłaszcza możliwości płatnicze zobowiązanego. Istotny aspekt w sprawie w kontekście sytuacji materialnej zobowiązanego oraz jego możliwości płatniczych należy rozpatrywać w taki sposób, aby nie doprowadzić do sytuacji, w której zapłata długu bądź jego części mogłaby zagrozić egzystencji zobowiązanego lub osób będących na jego utrzymaniu. A zatem udzielenie ulgi w spłacie zobowiązania w postaci rozłożenia na raty należności, jest

EFRR-VII.432.2.65.2024

zasadne jedynie w sytuacji, gdy stwarza możliwość spłaty zaległości w terminie i kwotach określonych decyzją ulgową oraz w relatywnie krótkim czasie. W ocenie Instytucji Zarządzającej sytuacja finansowa i rodzinna Beneficjenta, o ile nie pozwala na udzielenie ulgi w formie umorzenia naliczonych odsetek stanowi przesłankę pozytywną dająca możliwość udzielenia Beneficjentowi ulgi w postaci rozłożenia należności na raty. Ustalenie układu ratalnego na proponowanych przez Beneficjenta warunkach w ocenie Instytucji Zarządzającej daje podstawy do stwierdzenia, że w zaistniałym stanie faktycznym, biorąc pod uwagę sytuację finansową Beneficjenta będzie on w stanie regulować swoje zobowiązanie w kwotach oraz terminach określonych w decyzji. Miesięczna rata spłaty w wysokości 705,77 zł wraz z opłatą prolongacyjną choć może stanowić znaczny wydatek w budżecie Beneficjenta, znajduje się w granicach jego możliwości finansowych. Natomiast jednorazowe uiszczenie omawianej zaległości mogłoby narazić Beneficjenta na utratę środków koniecznych do utrzymania siebie i rodziny oraz doprowadzić do konieczności skorzystania z opieki społecznej. Rozłożenie na raty natomiast pozwoli na uniknięcie powyższych trudności, gdyż zobowiązany będzie w stanie z dochodów uzyskiwanych z prowadzonej działalności oraz z pomocą rodziny uiszczyć powstały dług. Podkreślić należy, że udzielenie ulgi stanowi formę finansowej pomocy Państwa, gdy ochrony wymagają podstawy egzystencji przedsiębiorcy i stanowi pomoc w stabilizowaniu jego sytuacji finansowej oraz życiowej.

Nie ulega wątpliwości, że względy społeczne wymagają i przemawiają za tym, żeby zobowiązania podatkowe były realizowane a podatnik bez należytej rozważy nie był z nich zwalniany. Wierzyciel podatkowy (organ pierwszej instancji) - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - z punktu widzenia zasady równości i powszechności opodatkowania nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną (umorzenie zaległego podatku, w tym odsetek)" (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 7 grudnia 2010 r., sygn. akt I SA/Po 781/10, LEX nr 750106).

Z przedstawionych okoliczności bezsprzecznie wynika, że powstałe zadłużenie jest związane z prowadzoną przez Beneficjenta działalnością gospodarczą i podejmowanymi w związku z nią decyzjami gospodarczymi. Niemniej jednak, skoro ustawodawca dopuścił możliwość udzielania ulg, w celu ich stosowania, należy ocenić sytuację konkretnego dłużnika, jego zachowanie po powstaniu zaległości i perspektywę na przyszłość. Wobec powyższego,

EFRR-VII.432.2.65.2024

wskazać należy, że Beneficjent nie uchyla się od odpowiedzialności za powstanie nieprawidłowości skutkującej zwrotem środków oraz zmierza do uregulowania należności. W ocenie Instytucji Zarządzającej założenie, że ulga nie może być przyznana, gdyż w korzystniejszej sytuacji stawia podmiot, który tę ulgę uzyskał wobec pozostałych podmiotów, którzy takiej ulgi nie uzyskali oznacza, iż w zasadzie żaden podmiot prowadzący działalność gospodarczą nie mógłby skorzystać z ulg podatkowych. Bezspornym jest fakt, że przyznanie ulgi podatkowej stawia w korzystniejszej sytuacji podmiot który tę ulgę uzyskał, istotniejsze jednak jest to, czy ulga została udzielona w myśl ww. aktów prawnych dotyczących pomocy publicznej tj. czy w wyniku jej udzielenia doszło do zakłócenia konkurencji w stopniu mającym wpływ na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Instytucja Zarządzająca stwierdza, iż w ramach analizowanej sprawy zaistniały ustawowe przesłanki umożliwiające rozłożenie na raty należności wynikających z ostatecznej decyzji nr 283/23 z dnia 20 września 2023 r. W okolicznościach sprawy za udzieleniem ulgi przemawiają przesłanki względów społecznych i gospodarczych w szczególności możliwości płatnicze zobowiązanego.

W odniesieniu natomiast do wniosku o nienaliczanie opłaty prolongacyjnej, w ocenie Instytucji Zarządzającej, jeżeli kondycja finansowa Beneficjenta oraz jego żony pozwala na zapłatę należnych odsetek to pozwala również na zapłatę opłaty prolongacyjnej. Skutkiem udzielenia ulgi w postaci rozłożenia należności na raty jest nienaliczanie odsetek za zwłokę poczynawszy od dnia następującego po dniu złożenia wniosku. W miejsce odsetek nalicza się natomiast opłatę prolongacyjną. Kwestia ta uregulowana jest w Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. 2021 poz. 703, z późn. zm.). Zgodnie § 12 ust. 1 i ust. 2 ww. rozporządzenia w przypadku wydania decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej opłata prolongacyjna jest naliczana odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty; opłata prolongacyjna jest naliczana za okres do dnia upływu odroczonego terminu płatności podatku

EFRR-VII.432.2.65.2024

lub zaległości podatkowej albo terminu zapłaty poszczególnych rat podatku lub zaległości podatkowej.

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 2016 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz podwyższonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (M.P. poz. 20) stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 14,5 % w stosunku rocznym, a obniżona stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi (opłata prolongacyjna) 7,25% naliczana odrębnie dla każdej raty. Już sam ten fakt stawia Beneficjenta w pozycji uprzywilejowanej w stosunku do innych Beneficjentów, którzy spłacają swoje zobowiązanie wraz z odsetkami w wysokości jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia wypłaty dofinansowania do dnia jego zwrotu.

W analizowanym przypadku koszt opłaty prolongacyjnej za okres 4 lat i 2 miesięcy wyniósł 4 448,00 zł, w tym w 2025 roku będzie to kwota 233,00 zł, w 2026 roku kwota 692,00 zł, w 2027 roku kwota 1 101,00 zł, w 2028 roku kwota 1 512,00 zł natomiast w 2029 roku kwota 910,00 zł. Kwota opłaty prolongacyjnej jest kwotą zmienną, w analizowanej sprawie będzie ona się zwiększać co miesiąc o 3,00 zł, począwszy od kwoty 19,00 zł a zakończywszy na kwocie 159,00 zł.

Mając na uwadze powyższe, Instytucja Zarządzająca stwierdza, iż w ramach analizowanej sprawy nie zaistniały ustawowe przesłanki umożliwiające nienaliczanie opłaty prolongacyjnej.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca naliczyła odsetki w wysokości jak dla zaległości podatkowych od kwoty 23 535,33 zł w kwocie 11 753,00 zł liczone od dnia wypłaty dofinansowania, tj. od dnia 2 grudnia 2020 roku do dnia złożenia wniosku o udzielenie ulgi, tj. do dnia 22 października 2024 r. Ponadto w świetle obowiązujących przepisów, w związku z wydaniem decyzji o rozłożeniu na raty, Instytucja Zarządzająca naliczyła odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty opłatę prolongacyjną wg stawki 7,25% w stosunku rocznym od dnia następującego po dniu złożenia wniosku, tj. od 23 października 2024 roku, do dnia upływu terminu zapłaty poszczególnych rat.

EFRR-VII.432.2.65.2024

W związku z tym, że prowadzona przez Pana działalność gospodarcza pod nazwą stała się nierentowna a w konsekwencji zaczęła przynosić stratę oraz, że rozłożenie na raty zaległości nastąpiło na okres ponad 12 miesięcy, kategoria ratingu została ustalona jako **zła/trudności finansowe (CCC i poniżej)**. Należy mieć na względzie, że pewną miarą problemów konkretnego przedsiębiorcy występującego o pomoc, a tym samym przesłanką ustalenia właściwej stopy referencyjnej (niezbędnej do wyliczenia wartości pomocy de minimis) jest długość okresu spłaty rat o jaki on występuje: im dłuższy okres niezbędny do spłaty zobowiązania tym gorsza sytuacja finansowa przedsiębiorcy. Stąd założenie, iż wraz z wydłużeniem okresu spłaty zobowiązań przedsiębiorca charakteryzuje się niższym poziomem ratingu wydaje się zasadne. A zatem w odniesieniu do przedsiębiorcy w analogicznej sytuacji finansowej wnioskującego o rozłożenie na raty zaległości na okres od 6-12 miesięcy - można przyjąć ocenę ratingową B (niską), ponad 12 miesięcy – można przyjąć kategorię ratingową CCC (złą). Instytucja Zarządzająca rozłożyła zaległości na 50 rat, w związku z czym przyjęła ocenę ratingową CCC (złą). Zabezpieczeniem prawidłowej realizacji projektu był weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową, dlatego też wybrano poziom zabezpieczeń **Niski**, co daje 1000 punktów bazowych zamienionych na procenty daje marżę w wysokości 10 %. Zgodnie z danymi wskazanymi na stronie UOKIK w okresie obowiązywania od 01 stycznia 2024 stopa bazowa wynosi 5,68 % a stopa dyskontowa wynosi 6,68%. Mając na uwadze powyższe ustalenia oraz niski poziom zabezpieczeń w projekcie i kategorię ratingu CCC - wysokość stopy referencyjnej niezbędnej do wyliczenia wartości pomocy de minimis wyrażoną w Ekwiwalencie Dotacji Brutto (EDB) ustalono na poziomie 15,68 % , stopa dyskontowa wynosi 6,68 % (źródło: UOKIK). Wartość udzielonej pomocy publicznej - EDB znajduje się w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji.

Stosownie do treści § 12 ust. 3 i ust. 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach ww. rozporządzenia zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej albo rozłożonego na raty podatku lub zaległości podatkowej, przed upływem terminu płatności, nie stanowi podstawy do obniżenia

EFRR-VII.432.2.65.2024

wysokości opłaty prolongacyjnej; zapłata opłaty prolongacyjnej przed upływem terminu płatności nie stanowi podstawy do obniżenia jej wysokości.

Ponadto Instytucja Zarządzająca nadmienia, że zgodnie z art. 67da § 1 i 2 Ordynacji podatkowej, niedotrzymanie terminu płatności trzech rat (niekoniecznie kolejnych) na jakie została rozłożona zaległość podatkowa (niepodatkowa należność budżetowa o charakterze publicznoprawnym), spowoduje wygaśnięcie z mocy prawa decyzji o tego rodzaju uldze w spłacie w zakresie wszystkich niezapłaconych rat. W razie niedotrzymania terminu którejkolwiek z rat, na jakie zostały rozłożona zaległość podatkowa (niepodatkowa należność budżetowa o charakterze publicznoprawnym), następuje z mocy prawa wygaśnięcie decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty zaległości podatkowej - w części dotyczącej raty niezapłaconej w terminie płatności.

Poszczególne raty, wskazane w pkt 2 sentencji niniejszej decyzji należy wpłacić na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach nr **86 1020 2629 0000 9402 0342 7457** prowadzony w PKO Bank Polski S.A.

Pouczenie

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancji. Beneficjent może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Jeżeli Beneficjent nie chce skorzystać z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi wynosi 200 zł. Przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Beneficjent może zrzec się wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wówczas, z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do

EFRR-VII.432.2.65.2024

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK
(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

1. radca prawny Kancelaria Radcy Prawnego, ul.
.....,
2. a/a.